

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

6. Imperatoris, non Summi Pontificis est convocare concilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

nichens & Marcion legem odit, quia littera occidit, & mundi Princeps Diabolus est. Omnes scripturas sine sensu loquuntur, fidem sine fide pretendunt: scripturae non in legendo sunt, sed in intelligendo.

31. Appositè proinde ad refutationem eorum, qui traditiones rejiciunt ait S. Basilus lib. de script. S. cap. 27. Dogmata, quae in Ecclesiâ predicantur, quaedam habemus è Doctrina scripto prodita, quaedam rursus ex Apostolorum traditione in mysterio, id est in occulto tradita recepimus: quarum utraque partem vim habent ad pietatem, nec his quisquam contradicit, quisquis sane vel tenuiter expertus est, quae sint jura Ecclesiastica. Nam si consuetudines scripto non proditas tanquam haud multum habentes momenti conemur rejicere, imprudentes gravissimum Evangelio detrimentum inferemus, imò potius ipsam fidei prædicationem ad nudum nomen contrahemus.

PROPOSITIO VI.

Imperatoris non Summi Pontificis est, convocare Concilia.

32. Hanc

32. **H**anc assertionem ponit Reinkingius
 lib. 3. class. 1. c. 4. *Ad curam inquit*
Principis Ecclesiasticam pertinet curare,
errores perniciosi & schismata in Ecclesia
inducantur, inducta foveantur ac dissensionibus,
& inanibus contentionibus purus Dei cultus
impediatur & candida sponsa stola defor-
detur. Ortis autem erroribus, dissensionibus,
schismatibus, nihil ad conciliandas dissensiones,
& extirpandos errores salubrius est, quam
Conciliorum convocatio. Et paulò post a-
uthoritas convocandi concilia, non ad Pontificis,
sed ad supremi Principis curam Ecclesiasticam
pertinet. Idque probat exemplis non
Testamenti Constantini Magni, Theodosij Senioris,
Theodosij Junioris, & Marciani Imperatoris:
quasi ij quatuor Concilia Generalia Nicenum,
Constantinopolitanum, Ephesinum & Chalcedonense,
quò sequuntur ordine convocarint directè contra sui similem supra
Art. 5. prop. 13. allegatum Iustum Sprengerum
additque Carolum Magnum in concilio damnasse Iconomachiam. Et in libello supplicis
in Comitibus Francofurtensibus An. 1609 exhibito inter cætera Lutherani afferunt

Carolum

Carolus Magnus nullâ habitâ Pontificis Romani ratione in suis provinciis, quas vel armis subegerat, vel hereditate adierat, subinde Concilia Ratisbonæ, Rhemis, Turone, Cabilone, Parisijs, Arelate, Compostella, Regiâ auctoritate convocasse &c. Imò & hoc motivo ansam sumpserunt Concilium Tridentinum impugnandi, tanquam non fuerit œcumenicum, eo quod ipsum non auctoritate Cæsaris, ut olim, sed Papæ Convocatum, nec liberum, nec bono reipublicæ Christianæ, sed tantum ad Majestatem Romanæ Curia stabilendam, congregatum fuerit.

33. In hisce igitur tria asserunt: *Primo* Concilia ante hac non auctoritate Pontificis, sed Imperatorum convocata. *Secundo* Concilium Tridentinum ex defectu hujus non fuisse œcumenicum idque *Tertio* quia non liberum, nec bono reipublicæ institutum.

Quod ad primum attinet falsissimè tam *Carolo Magno*, quam aliis Imperatoribus imponitur per illos nullâ habitâ ratione Summi Pontificis convocata concilia: præter enim supra citatos Imperatores contrarium ostendunt.

34. I. Valentinianus III. ad Collegam imperij Patrem suum in Epist. quæ est in Actis Synodi Chalcedon. scribens: *fidem à Majoribus nostris traditam, debemus Nos cum omni competenti devotione defendere, & dignitatem propriæ venerationis B. Apostolo Petro intemperatam in nostris temporibus conservare: quatenus Beatissimus Romane Civitatis Episcopus, cui Principatum Sacerdotij, super omni antiquitas contulit, locum habeat, ac facultatem de fide ac Sacerdotibus judicare.*

35. Valentiniano succedat Marcion Augustus ad Papam Leonem Magnum scribens Reverendissimos Viros ait, quos ad nostram civitatem Sanctitas sua direxit, libenter, & sine decebat animo grato suscepimus; superest, si placuerit tuæ Celsitudini in has partes venire & Synodum celebrare, hoc facere religionis affectu dignetur: nostris utiq; desiderijs vestra Sanctitas satisfaciet, & sacre religionis utilia, decernet. Si verò hoc onerosum est, tu ad has partes advenias, hoc ipsum nobis Sanctitas proprijs literis manifestet; quatenus in omnem orientem, & in ipsum Thraciam, & Illyricum Sacre nostre literæ dirigantur, ut

ad quendam definitum locum, ubi vobis placuerit, omnes Sanctissimi Episcopi convenire, & quæ Christianorum religioni, atque Catholica fidei profunt, sicut sanctitas tua secundum Ecclesiasticas regulas definierit, suâ dispositione declarent.

36. Eodem modo Justinianus in Epist. ad Joannem Pontificem quæ habetur in Tomo 3. Concil. general. semper nobis fuit magnum studium unitatem vestræ Apostolicæ sedis & statum Sanctarum Dei Ecclesiarum custodire: quæ hætenus obtinet, & incommotè permanet nullâ intercedente contrarietate: Ideoq; omnes Sacerdotes universi Orientalis Tractus & subicere & unire sedi vestræ Sanctitatis properavimus. In presenti ergo, quæ commota sunt, quamvis manifesta, & indubitata sunt, & secundum Apostolicæ vestræ sedis Doctrinam, ab omnibus semper Sacerdotibus firmè custodita & predicata necessariûm duximus, ut ad notitiam vestræ Sanctitatis perveniat, nec enim patimur quidquam, quod ad Ecclesiarum statum pertinet, quamvis manifestum & indubitatum sit, quod moveatur, ut non etiam vestræ innotescat Sanctitati, quæ caput est omnium Ecclesiarum

37. Testatur *Marcellus 1.* in Epist. ad Orientales Apostolos inspirante Domino scripsisse: ut nulla Synodus fieret præter Sedis Apostolicæ auctoritatem: sed & *Dioscorus Patriarcha Alexandrinus*, quia ausus fuerat facere Synodum sine sedis Apostolicæ auctoritate in synodo Chalcedonensi repulsus fuit, ne inter alios Episcopos consideret. In concilio quoque Francofordiensi sub *Carolo Magno Can. 1.* fatentur Patres concilij se convnisse Apostolicâ auctoritate & piissimi Regis *Caroli* Jussione. Claret proinde unicum quod sub *Carolo Magno* celebratum est generale Concilium auctoritate Apostolicâ esse servatum: quod verò provincialia & particularia Concilia, hinc inde celebrata curarint nihil præjudicat auctoritati Pontificiæ, cum talia sine illius consensu & approbatione nullum vigorem habeant.

38. Ex quibus apparet *Reinkingij*, & aliorum, quos citat, fundamenti ad impugnationem Concilij Tridentini quasi non fuerit œcumenicum allati falsitas: & piissimæ memoriæ *Carolus V.* quem tanti fecerunt omnes: ut Germani eum *Carolus Magnus*

Galli *Herculem*; Itali *Davidem*; Siculi *Scipionem Africanum*; Hispani *Alexandrum Magnum*; Turcæ *Julium Cæsarem*; & Africani *Hannibalem* vocarent; Inhæſiſſe veſtigis Antecellorum ſuorum, cum de negotio fidei iudicare noluit, ſed id dubio procul ad Summum Pontificem & ſedem Apoſtolicam pertinere aſſeveravit, in edicto Wormatienſi 1521. hiſce formalibus: *Ad honorem Omnipotentis Dei, Romaniq; Pontificis, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ debitam Reverentiam, pro Imperialis dignitatis officio ac debito, nec non zelo & ſtudio, quo Majorum noſtrorum more, & ingenitâ nobis vi, ad defenſionem Catholicæ fidei Sanctæq; Romanæ & univerſalis Eccleſiæ honorem, tutelam & protectionem, omnes noſtras vires, & facultates, Imperium, Regna, Dominia, Amicos, vitam deniq; & animam ipſam noſtram, exponere ſumus parati: ex imperiali & Regiâ autoritate, nec non conſilio & aſſenſu Electorum, & omnium Sacri Romani Imperij Principum, ordinum & ſtatuum in hac celeberrimâ & frequentiffimâ Imperiali Dieta Wormaciæ congregatorum ad perpetuam rei memoriam,*
exequen-

exequendo Sanctissimi Domini nostri Patris
 veri in hac parte iudicis sententiam, Decretum,
 & condemnationem in literis Apostolicis
 ad nos directis contentam, Martinum Lutherum,
 ut membrum ab Ecclesia Dei abalienatum,
 ut obstinatum, Schismaticum & Notum
 Hereticum à Nobis haberi declaramus
 & ut talem à vobis omnibus & singulis habendum
 decernimus, & edicimus.

39. Omitto hic, quod illa etiam concilia,
 quæ Lutherani tanquam œcumenica
 bificum admittunt sic definiverint, & in
 xi servaverint: inter Canones enim præ
 Concilij Nicœni hic unus fuit: non debet
 præter sententiam Summi Pontificis Romanæ
 Cœcilia celebrari. Nullum quæ Oecumenicum
 Concilium hucusque sit servatum, cui
 confirmatio à Romano Pontifice petita
 data non sit, magis quæ credendum Con
 cilio Tridentino se legitimum & spiritu
 sancto, congregatum in omnibus sessionibus
 asserente, quam contrarium asserentibus
 eodem condemnatis Hæreticis.

40. Ad Tertium assertum, quod auctoritas
 ejus contrarium evincit ipsum Concilium
 Tridentinum.

Tridentinum sessionibus 13. 15. & 18. & refert
Possevinus Tom. 1. Bibliotheca selecta lib. 7. cap.
18. Coacta est œcumenica Synodus Tridenti in
liberâ civitate interfuere Principum pene o-
mnium Christianorum Legati, fides publica
data, Judices iisdem & Assessores fuere, qui ab
Apostolorum seculo semper fuerunt, & quos
ipsi Heretici Augusta legitimos esse confessi fue-
rant. Si quis Tridentum venit ex protestanti-
bus, impunè abiit, licet perstiterit in suâ perti-
naciâ. Ex omnibus interim partibus, intrepidè
concurrerunt Episcopi, per media maria, &
Regna, quæ non minus bellis, quam illa flucti-
bus & pyratis excurrentibus fervebant. Soli
Apostata demorantes cum suis monialibus non
venere. Sed interim moverunt bella, Civitates
ademerunt Imperio, cœnobîa erasere, fœtus
multiplices Heresum pepererunt, viam ad
Atheismum spatiosam & latam compla-
narunt.

41. Ruunt proinde Argumenta ex ad-
verso per Reinkingh proposita tantò certius,
quantò supra clariùs remonstratum, Juris-
dictionem Episcopalem & Ecclesiasticam
de Jure divino Principibus non competere
sed

sed illis, quibus à Christo Domino tradite sunt, claves Regni Cœlorum, quique sunt Successores Christi & Apostolorum, tantamquam primorum Episcoporum.

PROPOSITIO VII.

Heretici extremo supplicio nequaquam puniendi.

Theodorus Reinkingh. lib. 3. class. 1. cap. postquam essentialia hæreseos, quæ scilicet sit error pertinax Catholicæ fidei contrarius in illo, qui fidem Christi protectur per partes explicasset, tandem nuntius seditiosus verò ait & Blasphemus Hereticus aliquid moliatur & publicæ blasphemiam majestatem evomat, puniri pro delicti gravitate potest: hæc enim res mali exempli est non toleranda l. Exemplo Cod. de prol. Episcopi fidem nemo cogi debet, externa tamen disciplina conservanda est, ne liceat petulantibus turbare ordinem Ecclesiæ, & disciplinam Christianam &c. Tales ait Heretici sunt Apostata, in quos de novissimis Imperij constitutionibus gladio ultore animadvertitur.